



КОЗЯТИНЕЦЬ ДОЛУЧИВСЯ ДО МІТИНГУ В КИЄВІ

с.3



31 липня 2025 року №31



ІСТОРІЯ ЦЕРКВИ В КОЗЯТИНІ, ЯКОЇ ВЖЕ НЕ ІСНУЄ

с.5

KOZIATYN.INFO

У СТО РОКІВ НЕ СКАРЖИТЬСЯ НА ЗДОРОВ'Я



► Ганна Кирилівна Петришина 25 липня відсвяткувала свій 100-річний ювілей! Вона пережила Голодомор, була остарбайтером

у Німеччині, а потім все життя присвятила роботі на залізниці. Секрету свого довголіття ювілярка не знає, але в її раціоні досі немає пігулок

с.4

РЕКЛАМА

ПЕРЕДПЛАЧУЙ ГАЗЕТУ

ВАРТІСТЬ ПЕРЕДПЛАТИ

1 місяць – 37,80 грн	6 місяців – 210,8 грн
3 місяці – 108,40 грн	12 місяців – 415,60 грн

Передплатний
індекс **91531**

Оформити передплату ви зможете у
будь-якому поштовому відділенні

Паливний склад «Агровуд» Широкий асортимент

РУБАНИХ ТА МЕТРОВИХ (КРУГЛЯК) ПАЛИВНИХ ДРОВ

Завжди в наявності великий вибір твердих та м'яких порід.

Чому краще не чекати зими, а купувати дрова весною та влітку?

- Дрова встигнуть висохнути.
- Нижча ціна ніж взимку.

ШВИДКА ДОСТАВКА ВАШОГО ЗАМОВЛЕННЯ

Для замовлення: **098 787-36-60 та 097 190-39-34**



Козятинський машинобудівельний завод, ЗАПРОШУЄ НА РОБОТУ

- інженера-технолога металообробки;
- інженера-технолога зі зварювання;
- слюсара механо-складальних робіт;
- електрозварювальників;
- МОНТАЖНИКІВ (на об'єкти);
- фрезерувальників;
- будівельників;
- різноробочих;
- токарів;
- слюсарів.

Забезпечуємо:

- Бронювання та стабільну заробітню платню,
- Харчування або компенсацію обідів,
- Іногородніх - житлом.

Катерина
+380 (98) 939 99 93
Світлана
+380 (50) 313 40 42



Фірма, що робить водовідведення на Винниченка, фігурує у кримінальному провадженні

ОЛЕНА УДВУД

Розслідують справу, де згадується компанія, із якою Управління житлово-комунального господарства уклало договір на будівництво зливової каналізації по вулиці Винниченка. Слідство підозрює, що один із колишніх директорів цієї фірми міг привласнити бюджетні кошти, коли компанія робила водогін у Житомирській області. Восени 2019 року ця фірма виконувала роботи з будівництва системи водопостачання у смт Червоне, що в Житомирській області. Вартість виконання робіт по цьому об'єкту становила 3,8 мільйона гривень.

Як відомо з ухвали Бердичівського міськрайонного суду, слідство виявило у семи актах приймання виконаних будівельних робіт ознаки неправдивих відомостей щодо обсягів витраченого матеріалу та ймовірно завищення обсягів виконання робіт на загальну суму 866,4 тисячі гривень. Крім того, слідство припускає, що невстановлена особа за попередньою змовою із колишнім директором компанії

могла ще й внести неправдиві відомості щодо обсягів витраченого матеріалу до акту вартості устаткування, що придбається виконавцем робіт, тобто цією підпрядною компанією. У цьому акті знайшли можливе завищення обсягів виконаних робіт на суму 14 тисяч гривень.

На підставі актів виконаних робіт, які надав підпрядник, Червоненська селищна рада перерахувала на рахунок компанії 2,4 мільйона гривень. Слідство припускає, що з цієї суми экс-директор фірми разом зі спільником, особу якого не встановили, міг привласнити 850,7 тисяч гривень за роботи, які фактично не виконали, що призвело до того, що селищна рада зазнала збитків у особливо великих розмірах.

Крім того, досудове розслідування встановило, що у 2020 році экс-директор цієї ж фірми міг привласнити кошти ще й по роботах на іншому об'єкті — будівництві господарчо-питного водогону в селі Авратин Житомирської області. Компанія виконувала частину робіт по цьому об'єкту. Проте, як встановило

слідство, роботи імовірно виконали не в повному обсязі, а на деякі могли завищити ціни. Також припускають, що могли поставити за завищеними цінами обладнання, яке не було передбачено проектно-кошторисною документацією і договором.

Слідство підозрює, що экс-директор компанії міг змовитися з підприємцем, який виконував обов'язки інженера з технічного нагляду при будівництві водогону в Авратині. Після цього склали акт приймання робіт по об'єкту. Однак слідство виявило, що деякі роботи по цьому акту імовірно взагалі не проводилися, а по деяких позиціях знайшли розбіжності з кошторисною документацією, договірною ціною та ресурсними елементними кошторисними нормами. Загалом слідство встановило імовірне завищення по цьому акту на загальну суму 442,6 тисяч гривень з ПДВ.

У 2021 році щодо экс-директора компанії відкрили кримінальне провадження за декількома статтями Кримінального кодексу України. Це перша частина статті 366 (Службове підроблення,



а саме складання, видача службовою особою завідомо неправдивих офіційних документів, внесення до офіційних документів завідомо неправдивих відомостей, інше підроблення офіційних документів) та п'ята частина статті 191 (Привласнення, розтрата майна або заволодіння ним шляхом зловживання службовим становищем в особливо великих розмірах, в умовах воєнного стану або організоване групою).

У тому ж 2021-му суд почав розглядати справу щодо водогону у Червоному. За даними Єдиного державного реєстру судових рішень, останнє засідання датоване 18 листопада 2022 року. Тоді феміда за клопотанням слідчого встановила адвокатам строк для ознайомлення з матеріалами досудового розслідування. Станом на вівторок, 29 липня 2025 року остаточного рішення по цій справі немає досі.

Відкрили меморіальну дошку Юрію Щербаку

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

Минулої п'ятниці, 25 липня, в селищі Залізничне на фасаді будинку 71 вулиці Дружби відкрили пам'ятну дошку нашому Герою-земляку Юрію Івановичу Щербаку. Біля будинку, де жив Юрій, зібралися рідні, близькі, колеги по роботі, друзі та сусіди Героя.

Почесне право відкрити меморіальну дошку було надано дружині загиблого воїна Анні.

До освячення гранітної плити з

зображенням Юрія ведуча запросила настоятеля храму апостолів Петра і Павла протоієрея Валерія Кушніра. Після освячення дошки ведуча мітингу нагадала присутнім біографію загиблого воїна.

— Народився Юрій Іванович 9 вересня 1980 року на Миколаївщині. З дитинства він був взірцем доброти, працьовитості та щирості. Завжди готовий прийти на допомогу тим, хто її потребував.

У 2005 році Юрій разом з дружиною переїхав до Залізничного, де

швидко став «своїм» завдяки своїй харизмі, гумору та безвідмовності.

У 2022 році почав працювати у гімназії №6. Його щирість та відповідальність підкорили і колектив, і учнів.

У нього було стільки планів: відремонтувати дім, виростити сина, дочекатися онука. Але війна жорстоко обірвала ці мрії. 2 жовтня 2024 року Юрій став до лав Збройних Сил України. Вже 19 листопада він був на передовій, на Покровському напрямку. Кожна

його звістка додому, кожне повідомлення у Viber було пронизане любов'ю та надією.

На жаль, 24 листопада 2024 року, поблизу населеного пункту Пушкіне Донецької області, старший навідник мінометного розрахунку військової частини А—2896, Щербак Юрій Іванович, під час атаки дрона загинув, — сказала ведуча і запросила присутніх до меморіальної дошки Юрія покласти квіти.

Далі слово мали секретар міської ради Ірина Репало, директор гімна-

зії №6 Микола Синюшко, голова ОСББ Сергій Долук.

Микола Синюшко добре знав Юрія при житті. Він пам'ятає його, як майстра на всі руки.

— Він брався за справу, яку раніше не робив. Таких людей, як був Юрій, дуже мало. Він все робив з великою відповідальністю. Це не просто втрата, це глибока рана в серцях його родини, друзів, колег, нашого педагогічного колективу та усієї нашої громади, — говорив директор гімназії.

РЕКЛАМА

РОБОТА 553200

ДОГЛЯДАЛЬНИЦЯ

в пансіонат для людей похилого віку

ВАХТОВИЙ метод 10-10, 15-15, 20-20 різні варіанти

знаходимося ПІД КИЄВОМ

зустрічаємо на місці, виплата КОЖНІ 10 ДНІВ

з проживанням та харчуванням

063-338-43-49

Людмила

ДІАБЕТИЧНІ ТОВАРИ ТА ЗДОРОВЕ ХАРЧУВАННЯ

saharokshop.com +38 067 460 02 44

Фіточай "СТЕВІАСАН" звірбовий і стевія 70 00	Зефір у шоколаді зі стевією «Корисна Кондитерська» 193 00	Комплекс для цитоподібної залози Гармонія Choice 269 00
Цукрозамінник Green Leaf Солодка Стевія (1:4) 100 г 82 00	Інсулінова шприц-ручка НовоПен Ехо+ (крок 0,5 од) 2450 00 2750 00	Мандариновий джем без цукру YAGODAR, 210 г 130 00
Декстроза Dextro Energy Cola, 50 г 83 00	Вітамін В-Complex Forte GymBeam, 90 шт 280 00	Вітамін-В для дітей зі смаком абрикосу, GymBeam, 120 шт 285 00
		Печиво без цукру GULLON Diet Nature Fibre, 170 г 60 00

Сенсор Linx система моніторингу глюкози 2650 00 2120 00

ПРИВІТАЙТЕ

З днем народження!

або з іншим святом на RIA Козятин

Аудиторія груп RIA Козятин

Фейсбук - 13 000 підписників

Instagram - 10 100 підписників

Viber - 1 654 підписники

Telegram - 6 100 підписників

Вартість привітання

Привітання в одному пабліку - 700 грн*

* ціна залежить від урахування ГІДІ

«Мені здається, це буде Революція совісті»: козятинець долучився до мітингу в Києві

ОЛЕНА УДВУД

Надвечір у середу, 23 липня на площі біля театру Івана Франка у Києві відбулася акція протесту. Передумовою став закон, який ухвалила Верховна Рада 22 липня. Він значно обмежує повноваження Національного антикорупційного бюро та Спеціалізованої антикорупційної прокуратури. Зокрема, Генеральний прокурор матиме право втручатися в розслідування, змінювати підслідність, передавати справи на інші органи, давати вказівки представникам НАБУ і САП.

Реакція суспільства була миттєвою — вже наступного дня у багатьох містах України, зокрема і в столиці, зібралися люди. Серед тих, хто долучився до мітингу в Києві — козятинець Сергій Сиваківський, волонтер.

— Коли я йшов на мітинг, я бачив дуже багато людей, —

розповідає Сергій Сиваківський. — Спочатку я подумав, що вони просто прогулюються, але вони повертали саме в ту вуличку, де театр. Багато людей ділили картонні ящики і фломастерами писали лозунги. Коли я прийшов на місце акції, площа біля театру була вже фактично заповнена людьми.

На площі зібралися тисячі людей з плакатами, зробленими вручну. Сергій підкреслює — не побачив на площі жодного заздалегідь надрукованого плакату, усе написане від руки маркерами. Так само не було прапорів політичних сил. Люди вигукували різні гасла. Серед тих, хто долучився, були ветерани війни, деякі з них на протезах, рідні військовослужбовців, батьки з дітьми, пенсіонери. Але найбільше було саме молоді.

— Я був у 2005 на майдані, це було щось схоже, — продо-

вжує Сергій. — Люди вимагали нормальних дій від влади, нормального закону. Я вчора сидів і думав, як ці події можуть увійти в історію? У 1990 році у нас була Революція на граніті, у 2005-му — Помаранчева, у 2013 — Революція Гідності, а це, мені здається, буде Революція совісті. Тому що люди і самі хочуть жити по-совісті, і хочуть, щоб державні структури також діяли по-совісті. Хочуть жити в нормальній країні, де є закон і діють правила.

Учасникам акції ніхто не чинив перешкоди. Сергій каже, на мітингу не побачив жодного поліцейського. Взагалі усе було надзвичайно спокійно — жодних порушень закону. Сергій каже, що люди, які були на мітингу, протестували не тільки через закон, що стосується НАБУ та САП, а зокрема через нововведення до законодавства, що



дозволяє проводити обшук без рішення суду.

— Я поспілкувався з людьми, вони прийшли туди не тільки через цей закон. Це вже просто був спусковий гачок. Люди прийшли висловити своє невдоволення загалом багато в чому —

і в корупції, і у відкаті назад у реформах. Сотні тисяч людей загинули заради того, щоб Україна була успішною і процвітаючою країною в майбутньому, а не повернулася назад в часи тоталітаризму, — підсумовує Сиваківський.

Вареники з чорниці тільки для гурманів, а от алабая даром віддають

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

У кінці кожного місяця ми робимо огляд цін на ринку і порівнюємо їх з попереднім місяцем. Цього разу у неділю, 27 липня, на базарі люди здебільшого прицінювалися, проте були й такі, які купували багато, не звертаючи уваги на ціну. Найбільше скупчення людей було біля палатки з препаратами від шкідників. Все городникам дошкуляла білокрилка. Люди стояли в черзі щоб купити препарат і розповідали про дієві рецепти боротьби з білокрилкою.

— Нам сподобався часник з гірким перцем. Часник відлякує білокрилку, а та, що таки сіла на капусту, скоро відлетить з неї. Білокрилка любить солодку капусту, а оброблену перцем їсти не буде, — розповідала городни-

ця, яка взяла препарат від білокрилки. З практики городників, які вирощують капусту, вони щоб не загубити урожай, перевіряють кожен народний рецепт на одній рослині. Ранню капусту, яка взялася в головки, взагалі радять нічим не кропити.

Але йдемо долі по базару. Вартість яловичини без змін: биток — 349, лопатка — 329, серце — 94, легені — 54, печінка теляча — 149 — все за гривні і за кілограм.

Ціни на свинину від Великодня не падають. Лопатка і задня частина коштують по 200, ребро — 190, ошийок — 240, биток — 250, задню частину можна купити за 180. Голяшка на сальтисон — 80, голова — 20. Сало — від 180 до 200, трохи тонше — 130, підчеревина — 180, обрізки сала на зажарку — 20 гривень за кілограм.

За цінами на свинину потяглися ціни на курятину. Щоправда, порівняно з червнем вони трохи впали. Станом на неділю, 27 липня, філе курки коштувало 185 гривень за кіло, гуляш — 169, стегно — 145. Курку домашню продають по 150, качку — 180 гривень за кіло.

Молода капуста подешевшала. Тепер її продають від 15 до 28 гривень, цвітна — 64, синя — 30, цибуля — 20, часник — 180, морква — 45, буряк — 25, помідори — від 65 до 90, огірки — 44, домашні дешевші — 40, перець болгарський від 64 до 180, гіркий перець — 250, кабачки — 20, картопля — 30, баклажани — 40, кавун — 24, диня — 60 гривень за кілограм.

Фрукти: лимони — 110–160, абрикоси — 150, персик, нектарин — 156, з домашнього саду — 75, ківі — 207, вишня домашня на-

півгнила — 40 гривень за літрову банку, малина, йогурт, смородина — 60 гривень літрової банки, лохина — 230 за кіло. Продавали лохину кушем — півтори тисячі за кушчик. Чорниця перша була по 300, потім підскочила до 360 і знов опустилася до 300 за кіло.

— Хотіла купити два стакани чорниць на вареники. Як почула, що вона 360 гривень коштує, то й вареників перехотілося. Нехай ті чорниці гурмани їдять. Коли почула, що вона остання і ціна її 300, взяла 2 стакани, тепер і я гурман, — розповіла пані Людмила.

Мед у тій же ціні, що й у червні — 150 гривень за півлітра, цукор подешевшав і тепер його можна купити від 28 до 36 за кілограм. Гриби: 105 — печериці, і 150 гривень за кілограм підосичників.

З вибором риби не густо, карась

великий — 65, щука — 150, маляк — 30 гривень за кіло.

Ціна на молочку змінилася — 40 гривень за півторачку молока. Сир знежирений — 140, за сир жирний правлять 180 гривень, а продають в більшості випадків за старими цінами. Сметана сепараторна — 140 за півлітра, сироватка — 12 гривень за півторачку. Масло домашнє 500–600 за кіло. Масло фермерське продають по 300 гривень за кілограм.

Покидали ми ринок на вулиці Василя Земляка з відповідальною місією. Звернулися до нас продавці ринку з проханням.

— До чоловіка, який живе в Рубанці, прибився собака породи алабай. Песик великий, а в чоловіка не густо з харчами. Напишіть, може комусь треба такий великий собака. Чоловік задарма віддасть.



РЕКЛАМА

Вакансія в АрмАто
шукаємо **ПІЦАЙОЛО**

- Гнучкий графік
- Стабільна оплата
- Крута команда
- Приємні умови

ТЕЛЕФОНУЙТЕ ЗА НОМЕРОМ:
+380 (93) 570-37-04

Передплати газету RIA Козятин онлайн на сайті Укрпошти

- Швидко та без черг
- Сплачуй картою або за реквізитами



deredplata.ukrposhta.ua



УКРПОШТА

У 100 років на здоров'я не скаржиться і ліки не п'є

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

Ганна Кирилівна Петришина пережила Голодомор, була оstarбайтером у Німеччині, а потім все життя присвятила роботі на залізниці. Секрету свого довголіття ювілярка не знає, але в її раціоні досі немає пігулок.

Ганна народилася в Білилівці 25 липня 1925 року, була наймолодшою серед двох сестричок і братика. Коли їй виповнилося 7 років, пішла до школи. В голодний 33-й рік помер тато. Восьмирічна Анна дуже любила старшу сестру і двох її синовців. Маючи один клас освіти, вона вирішила стати помічницею старшій сестрі. Про голодний рік ювілярка згадує неохоче. Пам'ятає тільки млинці з лободи і гнилу мерзлу картоплю, яку збирали на колгоспному полі. Як вижили — не уявляє.

У липні 1941 Білилівку окупували фашисти. В селі багато німців було на постій. Бідненько виглядала батьківська хата Ганни, ніхто з окупантів в ній не оселився. Можливо тому 16-річній дівчині довгий час вдавалося вдало переховуватися під час облав. Але за три дні до свого 18-річчя дівчину спіймали і вивезли до Німеччини. Потрапила вона на сталелітейний завод у Гельзенкірхені.

— Там мене навчили токарній справі і я виробляла боеголовки до снарядів. Знаючи, куди вони полетять, старалася гнати брак, але німці швидко виявили партизанщину з мого боку. Минулося виховною роботою, де нагайкою сполосували спину. Коли відійшла від побиття, мене знов допустили до роботи, — згадує ювілярка.

— «До роботи» — це мабуть гучно сказано. Вони голодували і важко працювали, навіть не знали, який настав день. Коли їм давали на обід картоплю, то вони знали, що це неділя, — підключається до розмови дочка ювілярки пані Олена, — У будні дні їм давали брукву і шпинат. Зараз вона дивиться телевизор і німців порівнює з росіянами. Каже, що такого, як зараз роблять росіяни, німці не робили. Так, вони ненавиділи німців як окупантів. Але німці могли племінників мамі погладити по голівці і зі словами, що у них вдома також є кіндер, давали дітям шоколадку. Мама розповідала, коли радянські і американські війська наступали, то один німець дівчат з заводу переховував у себе в льоху. Відступаючи, німці хотіли дівчат евакуйовувати ближче до Берліна. А звичайний німець боявся, щоб українці не звільнили червону армію. Він переховував і годував дівчат у своєму підвалі. Німець

вивів з льоху працівниць заводу, коли у Гельзенкірхен зайшли американці. Він мабуть знав, що хто з українок працював на військовому заводі, навіть примусово, при звільненні червоною армією мали пройти фільтраційні табори і з дівчатами церемонитись не будуть. На щастя звільнили дівчат американські війська.

У 1945 році Ганна повернулася додому. При зустрічі, мати не впізнала її, лише дивилася навкруги, поки донька не промовила: «Мам, ти кого шукаєш»? Почувши голос доньки, емоції переповнили серце матері і двоє рідних сплелися в обіймах та сльозах радості.

Ганна одразу влаштувалася на роботу в Ружині офіціанткою у військову частину. Працювала там близько трьох років. По-знайомилася з хлопцем льотної військової частини Степаном. Коли льотчик запропонував руку й серце — погодилася вийти за нього заміж. Завагітніла, а коли доньці виповнилося 10 місяць, молодий батько злякався відповідальності і нишком втік у невідомому напрямку. Свого льотчика Ганна не розшукувала і навіть не хотіла знати, де він. Тільки довіри до чоловіків у неї вже не було. З дитиною повернулася у Білилівку і з тої пори з донькою не розлучалася.



З 1952 року стала працювати монтером колії першого розряду. На пенсію вийшла бригадиром монтерів колії. З одним класом освіти Ганна писала відомості й інші документи. В трудовій книжці ювілярки ми знайшли багато подяк і записів про грошові винагороди: 10 рублів, 15 рублів, 25 рублів, 40 рублів. Зараз це смішні суми, а тоді то були великі гроші.

На здоров'я ювілярка не скаржиться. Любить на чистому повітрі посидіти з друзями і обговорити свіжі новини. Сама більше 20 років не приймає пігулок і цим пишається. Любить читати титри в новинах і часто повторює: німці погані були, але вони

такого не робили.

Великою гордістю іменинниці є дочка Олена, внуки Валентин та Руслан і троє правнуків — двоє хлопчиків і дівчинка. Син молодшого внука Микола — частий гість у прабабусі Ганни. Був біля неї і під час нашого візиту. Хотілося б, щоб вона ще щось пригадала зі своєї життєвої ниви та розуміли, що втомлюємо її. Адже 25 липня у неї такий відповідальний день. Потрібно буде зустріти делегації з міської ради, ради ветеранів, делегацію служби — ПЧ-7. Ганна Кирилівна пішла на заслужений відпочинок в 57 років у далекому 1983-му, а про жінку бригадира колійників там досі пам'ятають.

Люди кажуть «дорога-карикатура», перевізник вірить, що дорожники все виправлять

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

Ще ні про яку дорогу ми не отримували стільки негативних відгуків, як про дорогу в селі Козятині біля ставу та дорогу на Іванківці, яку почали ремонтувати. Як кажуть, краще один раз побачити ніж 12 разів почути — саме стільки було дзвінків від мешканців села Козятини та Іванківців.

Доїхали ми по хорошій дорозі до автобусної зупинки, що біля колгоспного ставу. На зупинці

стоять дві жінки, чекають «двійку».

— От ви скажіть, невже не можна було цю яму перед зупинкою залатати?, — запитали жінки і сіли в маршрутку, а ми пішли дорогою в сторону Іванківців.

В суботу пройшов невеликий дощ і у кожній глибокій ямі стояла вода. До повороту на Іванківці ми таких ям з водою нарахували 32 штуки. Перед переїздом — велика латка з свіжовкладеного асфальту. В середині того асфальтового покриття невеличка калюжа

з водою. За переїздом — велика яма, яку не помітити було складно, але дорожники її з якоїсь причини обійшли і почали закладати ями ближче до села.

Зателефонували перевізнику «двійки» пану Анатолію.

— Ремонт дороги бажає кращої якості. Але ремонтні роботи ще не завершені. Треба дочекатися завершення робіт, а вже тоді робити якийсь висновок, — сказав перевізник.

Мешканець села Іванківці Мак-

сим чув нашу розмову з перевізником.

— Ви пишіть так, як є: що багато ям на дорозі залишились не засипаними. Якщо вони їх покинули, то до них вже не повернуться, а коли напишете, то є надія, що міська рада їх заставить залатати всі ями біля ставу і цю велику біля цих кушів, — перекопаний пан Максим.

Ми підтримуємо позицію перевізника: коли дорожня служба на дорозі працює, то крапку ста-



вити і кричати гвалт дійсно зарано, але може статися так, що й іванківчанин має рацію.

РЕКЛАМА

Передплати газету RIA Козятин онлайн на сайті Укрпошти

- Швидко та без черг
- Сплачує картою або за реквізитами



peredplata.ukrposhta.ua



УКРПОШТА RIA

Козятинська РСТК ТСОУ (колишній ДОСААФ)

АВТОШКОЛА
запрошує
майбутніх водіїв на навчання категорії В, С та перепідготовку

м.Козятин, пров.Довженка, 6
2-07-64; 067-433-64-05; 073-428-25-75

ПРОДАМ ДРОВА
(граб, ясен, дуб)
рубані

063-398-67-27, 096-216-52-40

НАКРИТТЯ НА КРИНИЦІ
Чистимо та поглиблюємо
криниці
Копасмо вигрібні ями
Доставка кілець
068-564-10-90

ІСТОРІЯ СТАРОВИННОЇ ЦЕРКВИ У КОЗЯТИНІ, ЯКОЇ ВЖЕ НЕ ІСНУЄ

Ретро ■ Могла б стати пам'яткою архітектури, але більшовики спершу перетворили її на Палац піонерів, а потім розібрали по балці. За місяць виповниться 130 років від дня, коли у Козятині відкрили церкву Вознесіння Господнього. Це був дерев'яний храм, кошти на який збирали залізничники Козятина

ОЛЕНА УДВУД

Кінець серпня, 1895 рік. До Козятина прибуває високе духовенство та керівництво Південно-Західної залізниці. Їх шлях пролягає до вулиці Старовокзальної, яку козятинці між собою називають «Алейка». Сьогодні це — Винниченка. Саме на цій вулиці, в оточенні дерев височіла церква Вознесіння Господнього. Це — перший православний храм Козятина, який до наших днів не зберігся. Хоч те, що залишилося від церкви, застали козятинці старшого покоління. Але про це трохи згодом.

Дізнатися точне місце розташування храму допомогла одна зі старих фотографій. На ній зображено центральний корпус ліцею № 2 — найдавнішої міської школи. А праворуч від навчального закладу видніються куполи церкви Вознесіння Господнього.

Яким був цей храм, ми можемо дізнатися лише з давніх фотографій міста, а також стародруків. Один із таких — «Ілюстрований путівник Південно-Західної залізниці» за 1898 рік. У цій книзі Козятину присвячений цілий розділ, в якому, зокрема, автор розповідає про церкву Вознесіння Господнього.

Внутрішня оздоба храму була у візантійському стилі, для якого характерні єдиний простір без поділу на частини, мозаїки та фрески в інтер'єрі, а також будівля у формі грецького хреста. На одній із фотографій Козятина початку XX століття, що зображає панораму міста, імовірно, з водонапірної вежі, видно обриси церкви Вознесіння Господнього. Будівля за формою справді трохи нагадувала хрест.

Ескіз храму виконав архітектор Валеріан Куликівський, той самий, який споруджував наш вокзал. А детальний план церкви та креслення належать архітектору Михайлу Бетакі. До речі, він був одним із зодчих, котрі забудовували Житомир.

УСЕ ЗАВДЯКИ ДОНАТАМ

Ініціатором зведення першої церкви Козятина став Олександр Бородин, який був начальником Південно-Західної залізниці у 1879—1896 роках. До слова, Олександр Бородин був новатором залізничної галузі. Він ввів новий метод очищення води, яку використовували паровози, що значно відтермінувало ремонт парових машин. Після відвідин виставки у Парижі встановив перші електричні ліхтарі у Києві і це далеко не повний перелік ноу-хау тодішнього начальника Південно-Західної залізниці.

Олександра Бородині непокоїло, що козятинці, які жили при станції, не мали поблизу церкви. Адже найближчий храм був за три кілометри — на місці сучасного Будинку культури села Козятин.

Службовці на станції Козятин сформували комітет зі збору пожертв на будівництво храму. Правління Товариства Південно-Західної залізниці виділило 7,5 тисяч рублів. Таким чином, на будівництво храму у Козятині вдалося зібрати 24 тисячі рублів і більшість із цих коштів — це були донати самих залізничників.

ЛЮСТРА З ЦЕРКВИ БУЛА НА ВИСТАВЦІ В ПАРИЖІ

Долучалися до будівництва церкви не лише грошима. Чимало людей безкоштовно надавали



На цій світлинці центральна частина головного корпусу ліцею № 2. Праворуч від будівлі церква Вознесіння Господнього

будівельні матеріали, ікони. Серед тих, хто зробив свій внесок — начальник київських майстерень, начальник депо станції Київ, відомий в імперії інженер.

Чимало коштів пішло і на внутрішню оздобу храму. У церкві Вознесіння Господнього були срібні та позолочені атрибути, дороге Євангеліє, помпезна бронзова люстра з лампадками у візантійському стилі, що важила понад два центнери, а іконостас виконали у столичній майстерні Олександра Мурашка. До речі, саме ця майстерня брала участь в оздобі Володимирського Собору в Києві, а автор люстри отримав

На будівництво храму у Козятині вдалося зібрати 24 тисячі рублів і більшість із цих коштів — це були донати залізничників

за неї медаль на всесвітній виставці у Парижі.

Загалом на будівництво церкви, оздобу та різноманітні церковні атрибути витратили щонайменше 40 тисяч рублів. І це при тому, що більшість робіт проводили господарським способом. Якби ще й роботи замовляли підрядникам, це все коштувало б ще дорожче. За ці кошти на той час можна було б придбати приблизно 1630 тонн картоплі, якщо врахувати, що на рубежі 1890—1900 років вартість пуда картоплі становила приблизно 40 копійок (такі дані наводила газета «Південь»). На сучасні гроші ця сума еквівалентна

приблизно в 57 мільйонів гривень, якщо врахувати нинішню вартість картоплі по Україні за даними Мінфіну.

ХОР ЛЕДВЕ ПОМІСТИВСЯ

На освячення церкви Вознесіння Господнього приїхав із Києва сам митрополит Київський і Галицький Іоанікій. Причому, прибув він до Козятина за день до цього. Спершу відвідав Лукинську церкву у селі Козятині, а о 17:30 почав Всеношну у церкві Вознесіння Господнього спільно з ключником Софійського собору.

Наступного дня, 26 серпня 1895 року відбулося освячення храму у Козятині. Ця подія була настільки важливою, що про неї писали у газеті «Киянин» — літературно-політичному часописі Південно-Західного краю. Ще б пак, адже на освячення церкви Вознесіння Господнього приїхала еліта губернії: начальник Південно-Західної залізниці Олександр Бородин, виконуючий обов'язки Київського губернатора Дмитро Федоров, вищі агенти керівництва залізниці і не тільки.

«Церква була переповнена прихожанами. Величезна кількість людей. На площі поруч із церквою тисячі осіб. Зібралися не лише мешканці містечка Козятина та залізничної колонії, а й з усіх довколишніх сіл», — писала газета «Киянин».

На освяченні церкви співав хор залізничників. Хористів було настільки багато, що вони заледве помістилися у приміщенні храму. Митрополит Іоанікій благословив начальника Південно-Західної Залізниці Бородині іконою Пе-



Храм до 1960-их років. Під дахом купола з одного боку портрет Леніна

черської Божої Матері. А після завершення святкової літургії високе керівництво вирушило в буфет вокзалу, де для них накрили стіл.

ДІТИ БІГАЛИ ПО МОГИЛАХ

Богослужіння у церкві Вознесіння Господнього, яку з такими почестями освячували, проводили лише впродовж трьох десятиріч. А далі до влади прийшли совєти і перетворили храм на Палац піонерів. Історикиня Зоя Вільчинська у своїй книзі «Наша історія» пише, що всі церковні атрибути церкви Вознесіння Господнього тоді перенесли до крихітної каплиці на території кладовища на ПРБ, що поруч із сучасною Церквою Почаївської Ікони Божої Матері.

На фасаді церкви Вознесіння Господнього повісили портрет Леніна. Під час Другої світової війни, коли Козятин окупували німецькі війська, богослужіння у храмі відновили, але ненадовго. Після визволення міста залізничників церква знову стала Палацом піонерів, котрий мав досить гарну територію — поруч із будівлею був фонтан. А діти, що ходили займатися на гуртки, бігали по могилах, адже поруч із храмом були поховання. Так було до 60-их років, допоки виконком міської ради не вирішив, що територію залізничної лікарні, котра була поруч із церквою-палацом піонерів треба розширяти. Тоді будівлю храму, який міг би бути унікальним зразком дерев'яної архітектури, розібрали, щоб побудувати на його місці корпус фізіо-терапевтичного відділення.

Він так ювелірно виконував всі поставленні завдання, що отримав позивний «Ювелір»

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

Андрій Бабюк народився у нашому місті. Ще з дитинства мав хист крутити гайки і щось будувати. Він тричі йшов на війну і завжди успішно евакуйовував побратимів. Третього липня отримав важке поранення, а 22 липня Андрій Михайлович помер у госпіталі.

У понеділок, 28 липня, Андрій Бабюк повернувся додому. Зустріла громада «Ювеліра» — такий позивний був у воїна, по всьому траурному маршруту. Так співпало, що 28 липня в локомотивному депо працювала зміна Андрія і колеги по роботі ставали в живий коридор хто біля будинку Героя на Вишневецького, хто прийшов до церкви, хто не зміг раніше прийти — зробили це в обідню пору на площі.

Спочатку з Андрієм прощалися біля його будинку. Син загиблого воїна Дмитро розповів, що батько був дуже хорошою людиною і його поважали всі, хто знав його.

З дочкою Андрія Михайловича Світлою ми зустрілися біля храму святого Пророка Іллі. Вона витирала слези з обличчя заплаканого Марка, старшого онука Героя.

— Папа був майстром на всі руки, любив будівельні роботи і автотехніку. На повномасштабну війну він пішов добровольцем, а до цього воював у АТО. З фронту, коли була можливість, телефонував або писав повідомлення. Про війну не говорив, завжди казав, що у нього все добре. Його більше цікавило, як всі ми, як його любі онуки.

Від церкви кортеж з тілом Героя у супроводі отця Романа, отця Івана та ієромонаха Аліпія рушив на площу. Там ми зустріли колег і друзів «Ювеліра» по роботі.

— Такий добряк. Ми навіть не знали, чи взагалі його можна було образити. Завжди у доброму настрої і завжди на позитиві, — казали колеги.

На площі Андрія Михайловича громада зустріла, стоячи на колінах. Мітинг скорботи відкрила директор будинку культури Лариса Ромасько.

— Війна — це дуже страшне слово і воно чорного кольору. Це історія жаків, болю, страждань і невідомого майбутнього. Це щось неприродне, жорстке і божевільне, — сказала Лариса Ромасько та стала зачитувати біографію Героя.

Бабюк Андрій Михайлович народився 24 січня 1972 року в нашому місті. Навчався в третій школі. Змалечку любив техніку. Крутити гайки, скласти та змайструвати щось своїми руками — саме це було справжнім задоволенням для нього. Будучи старшокласником познайомився з прекрасною дівчиною Людмилою та зрозумів, що саме вона буде його дружиною.

Після школи вступив у Вінницький автодорожній технікум. По закінченню навчання, здійснились його дві найзаповітніші мрії: одружився та на весілля батьки подарували мотоцикл. Разом з дружиною об'їздили на тому мотоциклі майже всю Україну.

Згодом народився син Дмитро. А далі — строкова служба, яка привела його до першої війни —

Грузія, Вірменія, Азербайджан. Там отримав поранення. Закінчення строкової служби ніс у Коростені у вертолітному полку. Повернувшись додому, почав працювати в депо башмачником, але згодом пішов на м'ясокомбінат.

У 1993 році народилася донечка Світлана. У 2010 році повернувся в локомотивне депо. У 2014 році розпочалась війна та народився перший онук. В 2015 народилася онучка і Андрій Михайлович пішов захищати своїх хлопців та дівчат. Два роки молодий дідусь, учасник АТО дивився у очі смерті на Луганському напрямку. А далі — знову робота в депо.

24 лютого 2022 року застало його у відрядженні в Миронівці. Донька з чоловіком привезли дітей і в перший день пішли в ТРО. Далі доля занесла їх до Бахмуту. Звільняли Харківську та Херсонську області.

Пізніше пішов воювати син. Через рік, у 2023 році, діти прийшли у відпустку і Андрій Михайлович не витримав та поставив дружину перед фактом: «Діти воюють, а я на дивані лежу. Завтра о 5 годині маю вже бути у військоматі».

Дружина третій раз провела чоловіка на війну. Андрій Михайлович одразу потрапив на Покровський напрямок. За два роки був майже на всіх напрямках. На самі важкі завдання визивався йти сам. Евакуація побратимів — також він. За два роки служби — жодної втрати. Він вмів і відчував як і кудю можна виводити хлопців. Він настільки ювелірно виконував всі поставлені завдання, що отримав позивний «Ювелір».



Хлопці поважали його та говорили сміючись: «Ти щасливчик, Ювелір». Веселий, добрий, впевнений в собі чоловік допомагав та підтримував всіх, хто потрапляв в поле його зору.

Третього липня отримав важке поранення та лише через три доби його забрали і одразу — в госпіталь у Запоріжжя. Переніс 5 операцій, зупинка серця, реанімація. Переправили у лікарню ім. Мечникова у Дніпрі. Дружина весь час була поруч. Підтримувала як могла. Вірила та сподівалась. Лікарі робили все можливе, але на жаль, солдат Бабюк Андрій Михайлович, гранатометник 1-го стрілецького відділення 1-го стрілецького взводу 3-ї стрілецької роти військової частини А 7335, 22 липня 2025 року помер.

Не стало справжнього патріота із загостреним відчуттям справедливості, щирого та небайдужого. Таким знала і любила його сім'я,

рідні, друзі, побратими. Він боровся за своє. За свою землю, за свій дім. Він хотів повернутися з Перемогою.

Ведуча запросила до молитви священників. Після заупокійної панахиди біля мікрофона слово мали отець Роман та секретар Козятинської міської ради Ірина Репало. Обое сердешно подякували матері Героя за такого сина та висловили співчуття рідним і близьким. Запевнили родину, що Андрій Михайлович назавжди залишиться у серцях громади. Після виступів від мікрофона з славним воїном стала прощатися громада. Кортеж з тілом Героя в супроводі трьох священників взяв курс на Алею Слави міського кладовища. Військові, опустившись на коліно, передали дружині Героя державний прапор. Поховали Андрія Бабюка під Гімн України та військовий салют від салютної групи.

«Ми зустріли Героя... не так, як мріяли...»

У вівторок, 29 липня, назавжди до своєї домівки у село Йосипівка повернувся відважний воїн, Герой — Микола Лень.

«Довгий час він вважався безвісти зниклим. Тепер ми знаємо — він загинув. Серце ніколи не зможе забути, душа завжди буде чекати, розум вічно буде пам'ятати, а очі завжди будуть плакати... Ми зустріли Героя... не так, як мріяли... Живим коридором, не стримуючи сліз, з прапорами та квітами в руках» — пишуть у фейсбуці на сторінці «Самгородок Наш»

Микола Лень народився 3 грудня 1992 року у місті Вишневе Київської області у родині Алли Кристофорівни та Богдана Вілоріковича Ленів.

У 1999 році пішов до першого класу Вишнівської середньої загальноосвітньої школи № 2.

У 2011 році закінчив Боярську вечірню школу II-III ступенів, після чого влаштувався на роботу продавцем-консультантом у ТОВ «Експансія».

У 2011 році був призваний на строкову військову службу до Збройних сил України, яку проходив оператором-радіотелефоністом в/ч 1232 у м. Біла Церква. Після служби працював водієм.

У 2014 році Микола одружився з коханою Таїсією. У молодій сім'ї народилася донечка Оксана, а у 2015 році родина переїхала у с. Йосипівка. З 2015 по 2019 рік працював на місцевому цукровому заводі слюсарем-ремонтником.

З 2020 по 2021 рік працював таксистом у м. Київ. У 2021 році влаштувався на роботу у КЗ «Йосипівська гімназія».

Після повномасштабного вторгнення, у липні 2022 року Микола був призваний на військову службу до лав Збройних Сил України. Разом із побратимами стояв на захисті Донецької області. Пройшов всі гарячі точки — Часів Яр, Бахмут, Краматорськ.

Старший солдат, водій-сапер, оператор інженерної роти інженерно-саперного батальйону в/ч А0853, Лень Микола Бог-

данович, мужньо виконуючи військовий обов'язок в бою за Україну, її свободу і незалежність, загинув 8 липня 2024 року під час виконання бойового завдання в районі населеного пункту Федорівка Краматорського району Донецької області.

Довгий час вважався зниклим безвісти... До останнього рідні молилися, щоб сталося диво. Щоб Микола повернувся живим додому, де його чекали батько, дружина, донька. На жаль... Йому назавжди 31...

В останню путь захисника України прийшли провести близькі, друзі, знайомі, побратими та вдячні земляки. В Храмі Святого Миколая села Йосипівка відбулось заупокійне богослужіння за українським воїном, яке очолили священники Православної церкви України протоієрей Роман Масира у співслужінні з священником Іваном Дуником.

Поховали Героя з усіма військовими почестями на Алеї Слави села Йосипівка. За душу Воїна піднесли молитви, на його



честь прозвучав Гімн України і військовий салют. Рідним Героя вручили Державний Прапор України.

ПРОДАЖ СВІЙСЬКИХ ТВАРИН

□ Продам поросят «Велика біла» 15-20 кг. 098-918-03-38, 093-719-85-78

1.4 ПРОДАМ

□ Або здам в оренду гараж в КООП «Жигулі» 097-410-59-96

□ Банки 3, 1, 0, 5 л, деревообробний станок - циркулярка, паркет дубовий 12 м. кв., плитка різна, плафони, килими. 050-371-53-01

□ Банки скляні 0,5 л.; 1 л.; 3 л. 067-592-43-32; 093-020-23-02

□ Диван розкл. «Атмо» 2.0 х 1.60 х 2.50 - 4200 грн., стінку кімн. 2.10 х 2.00 - 3200 грн., кут. диван-ліжко, самовивіз, Козятин - 14000 грн. 063-677-24-50

□ Кабель 4-х жильний 50 м., дерев'яна шинківниця., драбина 2 м., дерев'яна рама до дверей госп. приміщень., самогонний апарат + варення. 050-371-53-01

□ Контейнер 5., морозильну камеру Атлант 067-733-06-19

□ Косилка роторна тракторна, запчастини Т-40 098-600-21-40

□ Посуд, відра, каструлі, взуття чоловіче та жіноче, куртки, скороварки, постіль та інше. 063-744-29-92

□ Телевізор BVK, килим, обігрівач, стабілізатор, сумка на колесах, новий матрац. 093-705-62-44

НЕРУХОМІСТЬ

□ 1-кімн. кв. в центрі міста, 1 пов., частковий ремонт з меблями, вул. Склярівка, 1. Людмила, після 17. 097-556-86-79

□ 1-кімн. кв., 37 кв. м., центр, 5 поверх, простора, середня, частково ремонт. 093-704-31-57

□ 1-кімн. кв., другий поверх с Сокилець. 093-704-31-57

□ 1-кімн. кв., центр міста, 2/9, 37 кв. м., житловий стан. 093-704-31-57

□ 2-кв. м., центр, 43 кв. м., другий поверх, інд. опалення, житловий стан. 093-704-31-57

□ 2-кімн. кв., 2 поверх, центр, інд. опалення, частково ремонт. 093-704-31-57

□ 3-кімн. кв., 67 кв. м., перший поверх в центрі міста під магазин та офісні приміщення 093-704-31-57

□ 3-кімн. кв., 70 кв. м., центр, 3/9 ремонт, інд. опалення, середня. 093-704-31-57

□ 3-кімн. кв., чешка, центр, інд. опалення, гарне планування 093-704-31-57

□ 3-кімн.кв., 67,3 кв.м., перший поверх не кутова, підвал, присадибна ділянка, м.Козятин р-н магазину Візит, Господарочка. 063-607-28-71

□ Будинок 80 кв. м., гараж, сарай, два види опалення, 7 сот. зем. ділянки, неподалік центру. 093-704-31-57

□ Будинок 60 кв. м. в центрі, вода, газ, каналізація, лічильники, гараж, погріб, 5 сот. город, без ремонту, можливо під бізнес. 063-190-39-89

□ Будинок в м. Козятин, по вул. Отця Олександра (Пролетарська), земельна ділянка 6 соток., або обмін на квартиру в центрі з доплатою. 097-916-44-09, 073-463-37-02

□ Будинок в с. Йосипівка, вул. Лісова, 5, зем. діл-ка 25 сот. 097-742-74-30

□ Будинок в с. Козятин, без ремонту пл. 70 кв..м. земельна ділянка 15 сот. 093-013-27-88

□ Будинок в с. Козятин, газиф., криниця., сарай, гараж, літня кухня, погріб, садок. Потребує ремонту. 098-408-07-26

□ Дачу в кооп. «Вишенька» з документами, будинок цегляний 6 х 8 з пінним опаленням, 5,7 сот., підвал, гараж, криниця, молоді насадження. 097-441-41-01

□ Здам 3-кімн. кв., в центрі міста. 063-616-83-08 Viber, 093-537-85-36

□ Здам в оренду ролет 20 кв. м., на ринку Хлібодар. 063-342-67-53

□ Земельна ділянка 4 сот., зі старим будинком, вул. Грушевського. 093-704-31-57

□ Земельні ділянки під забудову вул. Шептицького 10 сот, та пров.Фрунзе 10 сот, є гараж, криниця, садові дерева, фундамент, світло. 063-313-65-79

ІТ-ТАБІР

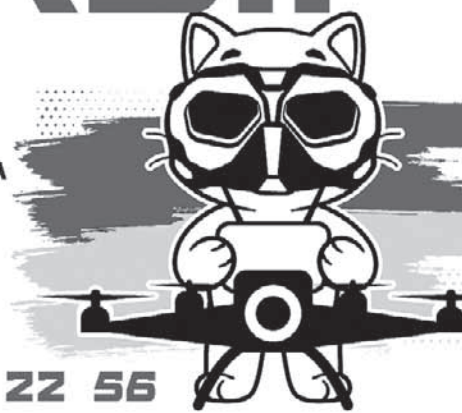
ДЛЯ ДІТЕЙ ДО 17 РОКІВ

- ЛОГІКА І АЛГОРИТМІЗАЦІЯ
- ПРОГРАМУВАННЯ І ВЕРСТКА
- ГРАФІКА І ДИЗАЙН
- КОНСТРУЮВАННЯ ТА УПРАВЛІННЯ ДРОНАМИ



Вінницька
ІТ-Академія

063 189 22 56



□ Куплю 2-х кімн. квартиру в Козятині 098-826-21-54

□ Міняю 1-кімн.кв. на 3-х кімн. кв. в Козятині. 097-740-97-72, 093-786-37-42

□ Частина будинку поруч з центром, 70 кв. м., житловий стан, інд. опалення, госп. будівлі 093-704-31-57

□ Частина будинку в центрі Козятини, вул. Стуса, 2 кімнати, веранда, кладова, пінне опалення, металевий гараж, криниця, погріб - поруч з будинком. Потребує ремонту. 068-548-59-98, 093-63-22-412

□ Частина будинку 70 кв. м., вул. Валдаєвська, без ремонту. 093-704-31-57

АВТО/МОТО

□ ВАЗ 2109, 1993 р.в., газ-бензин, в гарному стані, недорого. 063-995-09-93

□ Гума зимова R13 4 шт. 073-003-80-13

РІЗНЕ

□ Шукаємо доглядальницю за хворим з деякими обов'язками хатньої помічниці в м. Козятин, гнучкий графік. +380(67) 9827780(Viber) +380 (98) 586 57 19

ВТРАТА ДОКУМЕНТІВ

□ Втрачений військовий квиток на ім'я Каневський Віктор Миколайович вважати недійсним

□ Втрачене посвідчення багатодітної родини на ім'я Стоянович Ріта Іванівна вважати недійсним

ПЕРЕДПЛАЧУЙ ГАЗЕТУ

ВАРТІСТЬ ПЕРЕДПЛАТИ

1 місяць – 37,80 грн | 6 місяців – 210,8 грн
3 місяці – 108,40 грн | 12 місяців – 415.60 грн

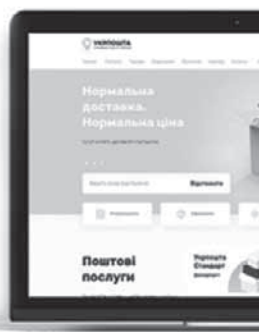
Передплатний
індекс **91531**

Оформити передплату ви зможете у
будь-якому поштовому відділенні

Передплати газету RIA Козятин
онлайн на сайті Укрпошти



- Швидко та без черг
- Сплачує картою або за реквізитами



peredplata.ukrposhta.ua

УКРПОШТА
ГОТОВИНА ПОШТА КРАЇНИ



ПРИВІТАЙТЕ

З днем народження!
або з іншим святом

на RIA Козятин

Аудиторія груп RIA Козятин

Фейсбук – 13 000 підписників
Instagram – 10 100 підписників
Viber – 1 654 підписники
Telegram – 6 100 підписників

Вартість привітання

Привітання в одному пабліку – 700 грн*

* ціни вказані без урахування ПДВ



Подати оголошення в газету RIA-Козятин дуже просто!

Для розміщення оголошення в газети RIA зателефонуйте у відділ прийому оголошень. Оператори відділу допоможуть обрати рубрику, скласти текст оголошення, здійснити оплату.

✳ 067-68-78-940 093-437-22-16

095-088-58-62

Вартість публікації оголошень з 1 січня 2025

- | | |
|-----------------------------------|---------------------------------------|
| □ Продам, куплю, різне — 20 грн | □ Продаж свійських тварин — 60 грн |
| □ Авто Мото, нерухомість — 40 грн | □ Оголошення в рамці — 100 грн |
| □ Втрата документів — 100 грн | □ Фотооголошення — 150 |
| □ Виділене оголошення — 50 грн | □ Робота, ремонт та послуги — 150 грн |

Години прийому
оголошень:

- пн, ср, чт, пт з 9:00 до 14:00
- вівторок з 9:00 до 14:00
останній день подачі оголошення
- субота і неділя - вихідний

Нові птахи оселилися на Водокачці

ОЛЕНА УДВУД

Лебедями та качками на Водокачці нікого не здивуєш, адже ці пернаті живуть на водоймі багато років. Але у звичних для нас птахів з'явилися сусіди. Нещодавно під час прогулянки стадіоном ми помітили на плесі цілу зграю пернатих, котрих ще ніколи не зустрічали у нашій місцевості. За розміром вони були такими ж, як звичні для нас качки, але з зовсім іншим забарвленням. Ці пернаті мали біле пір'я, таке, як у лебедів. Без сумніву, це не дитинчата лебедів, адже, по-перше, мають зовсім іншу тілобудову, по-друге, лебедята мають пір'я сірого кольору.

Ми сфотографували цих птахів і скористалися пошуком за фото, аби дізнатися, хто це може бути. На наш запит пошукова система «Google» відповіла, що це, імовірно, мартин. Це саме та птаха, яку ми помилково називаємо морською чайкою. Хоча мартини мешкають не лише на морі, а й на внутрішніх водоймах. Вони

можуть бути як осілими, так і кочувати з водойми на водойму. Зазвичай мартини людей не бояться — це один із видів птахів, котрі можуть спокійно жити поруч із людьми.

Ми прогулялися вздовж річки, аби перевірити, чи немає тут ще нових мешканців. Виявилось, що є. У більш тихому закутку берега, де ходить не так багато людей, як на стадіоні, нам зустрівся великий сірий птах із довгим дзьобом та довгими ногами. Шурхіт трави його добряче наполохав, тож він змахнув своїми великими крилами і швидко зник з поля зору. Та згодом нам пощастило зустріти ще декількох його родичів. Одного з них, який приземлився на гіллі дерева, вдалося навіть зафіксувати.

Цей птах зовні схожий на чаплю сіру. Чаплі також можуть вести як осілий, так і перелітний спосіб життя. В Україні найбільші колонії зустрічаються у долинах великих річок — Дніпро, Дністер, Дунай. А також чаплі сірі живуть на Тернопільщині.



Поблизу берега з боку села Козятина ми зустріли ще декількох нових мешканців Водокачки. Це чорні птахи невеликого розміру. Припускаємо, що це може бути лиска. Також доволі поширений в Україні водоплавний птах, який гніздиться практично по всій території, за виключенням Карпат. Для лиски характерний білий дзьоб та біла бляшка поруч із дзьобом. Саме таких птахів ми бачили на Водокачці. Вони доволі голосні. До речі, наші читачі також

писали нам, що бачили на Водокачці лиску.

Помітили ми на річці ще одного птаха, також темного, з червоною плямою на тілі. Однак визначити його вид ми не змогли.

У звичних для нас птахів, що живуть на Водокачці, теж поповнення — у пари лебедів підрастають лебедята. Сірий пух у них вже поволі почав змінюватися на сніжно-біле пір'я. Зграя качок також нікуди не поділася. Одна з качок відпочивала на шматку опалої верби разом із черепахою.

На вулиці Винниченка видалили дерева, від яких несло гнилістю

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

У середу, 23 липня, біля магазину електроприладів йшла жвава робота з видалення дерев з дороги вулиці Винниченка. Корчували засохлі стовбури гордості столиці і нашої міста — каштанів.

Видаляти їх дійсно було потрібно і на це, за словами фахівців відділу озеленення нашого міста, власнику магазину «Господарочка» лісопатологом виданий ордер. В якому стані було дерево — відповідь на це питання давало повітря, насичене грибами від нього. Все б нічого, йде закономірний природ-

ний процес, адже каштан живий організм, а всі живі організми старіють і відмирають. Іншої думки наш співрозмовник дніпрянин Валерій. Живих каштанів на вулиці Винниченка він не бачив, але по стовбуру дав дереву діагноз, що загинуло воно через хворобу.

— В умовах міської забудови вік каштана 70–80 років. Цим стовбурам і близько того немає. Воно загинуло від некрозу, — повідомив колишній лісопатолог, а нині гість нашого міста пан Валерій з Дніпра.

А нам згадалося кронування тих дерев років 8–9 тому, коли



гілки так обрізали, що від крони залишилися лише один стовбур.

Ми не знаємо з якої причини дерева загинули раніше свого

часу. Лише допускаємо, що кронування, де від дерева залишається тільки стовбур, може бути однією з причин засихання дерев.

АНЕКДОТИ

— Хлопчику, негайно йди звідси! Це секретний урядовий об'єкт!
— Я до мами на роботу.
— Проходь.

— Я пірижки з чорницею люблю, тому у мене зір 100%.
— А я з грибами — у мене 150% зір.
— Це як?
— Бачу те, чого немає.

— Чому ти ніколи не запрошуєш мене до ресторану?
— Я не запрошую до ресторану заміжніх жінок!
— Але ж я твоя дружина!
— Жодних винятків!

— Жінко, як ви назвете свого коханця, якщо він усю зарплату витратить на квіти та шампанське?
— Романтик!
— А як це зробить ваш чоловік?
— Придурок!

— Піди подивися, чим там кішка на кухні гримить.
— А ти її гонувала?
— Ні.
— Значить, готує щось.

Офіціант питає:
— На скільки кусочків порізати вам піцу? На 4, чи на 8?
— Звичайно, що на 4, я ж 8 не з'їм!

ПОГОДА У КОЗЯТИНІ



ЧЕТВЕР, 31 ЛИПНЯ

23°C 21°C
13°C 13°C



П'ЯТНИЦЯ, 1 СЕРПНЯ

24°C 23°C
13°C 14°C



СУБОТА, 2 СЕРПНЯ

26°C 24°C
15°C 16°C



НЕДІЛЯ, 3 СЕРПНЯ

27°C 26°C
16°C 17°C



ПОНЕДІЛОК, 4 СЕРПНЯ

28°C 26°C
17°C 17°C



ВІВТОРОК, 5 СЕРПНЯ

27°C 25°C
17°C 21°C



СЕРЕДА, 6 СЕРПНЯ

24°C 26°C
17°C 16°C

ГОРОСКОП



ОВЕН

На вас чекає активний тиждень. Ви будете особливо переконливими в професійних питаннях, тому варто скористатися шансами на перемовини, ініціативу чи запуск нових проєктів.



ТЕЛЕЦЬ

Сприятливий момент для перезавантаження. Не плануйте великих покупок або серйозних починань — тиждень підходить для завершення старих справ.



БЛИЗНЮКИ

Не втрачайте шанс проявити себе в професійній сфері — вас помітять. Для тих, хто працює у медіа, рекламі, сфері освіти — чудовий час для початку проєктів.



РАК

Тиждень принесе емоційні коливання. Вам доведеться швидко приймати рішення. Часу на роздуми не буде. Фінансова ситуація буде стабільною, але утримайтеся від великих покупок.



ЛЕВ

Може з'явитися спокуса на авантюри. Але варто зберігати внутрішню дисципліну. Чудовий період для започаткування творчих проєктів, роботи з особистим брендом.



ДІВА

Прекрасний час для завершення старих проєктів. Старанність і послідовність дадуть відчутний результат, сприятимуть фінансовому зростанню, професійному визнанню та структурним змінам у роботі.



ТЕРЕЗИ

Ситуації на роботі можуть вимагати гнучкості. Фінансові рішення краще відкласти до кінця тижня, коли з'явиться ясність.



СКОРПІОН

Час для подання заяв та запитів до адміністративних органів, занурення у медіапроєкти, творчість. Цього тижня поспішайте у питаннях влади, контролю та стратегічних рішень.



СТРЕЛЕЦЬ

Поміркованість приведе до успіху. Зосередьтеся на одному проєкті. Час для юридичних питань, осмислених розмов із партнером. Готуйтеся до змін на роботі, можливі нові обов'язки або пропозиції.



КОЗОРІГ

На роботі знадобиться рішучість. Не розпорошуйтеся. Наприкінці тижня з'явиться привід для гордості, пов'язаний із зусиллями останніх місяців.



ВОДОЛІЙ

Тиждень принесе несподівані відкриття. Старі зв'язки можуть відіграти важливу роль. Внутрішнє занепокоєння — сигнал переглянути плани.



РИБИ

Може надійти нестандартна пропозиція — не відкидайте її одразу, дайте їй шанс розкритися. Постають питання цінностей, фінансів, самооцінки.